

Závěrečná zpráva ze zahraniční stáže

Litva, Kaunas

Oslavy litevské nezávislosti, Kaunas

Před odjezdem

Podmínkou pro přijetí na jakoukoli stáž je úspěšné absolvování konkurzu. Abyste tuto příležitost nepropásli, je nutné hlídat si všechny důležité termíny, které zveřejňuje oddělení zahraničních vztahů a potvrdit svůj zájem odesláním životopisu a motivačního dopisu. Konkurz na zahraniční stáž do Litvy probíhá v angličtině. Je dobré si předem připravit nějaké informace o cílové zemi nebo cílové instituci, abyste nepřišli jen tak naprázdno. Konkurzu se bát nemusíte. Většinou nebývá příliš velká konkurence, takže není důvod, proč to nezkusit.

Pokud výběrovým řízením projdete, čeká vás jedna z nejméně příjemných, ale nezbytně nutných povinností celé stáže – papírování. Takže si pořádně zapamatujte svůj podpisový vzor, budete ho potřebovat. Středobodem celých příprav pro vás pak bude doručení podepsaného Learning Agreementu, který vás ujistí, že jste nic nepokazili a cílová univerzita s vámi počítá. Pak už stačí jen podepsat účastnickou smlouvu (pro přidělení stipendia), rezervovat si nějaké to místo v autobuse nebo letadle a hurá na výlet!

Ubytování

Bydlení v Litvě vám zajistí místní univerzita, a to na kolejích Kauno Kolegija. Email s informacemi o ubytování dostanete ještě před odjezdem a budete si tak moci vybrat cenovou relaci měsíčního nájmu i konkrétního spolubydlícího. Což vám ale ve výsledku nebude moc platné, protože dostanete stejně pokoj, který bude zrovna volný, ať ho chcete nebo ne, a to ještě s odlišným příslušenstvím. Někdo bude mít vlastní koupelnu i kuchyň a někdo se bude muset dělit o společné umývárny na patře. I když ubytování na litevské koleji nebylo zrovna nejluxusnější, nijak výrazně tam strádat nebudete. I v těch nejchladnějších nocích je uvnitř teplo a o zábavu tam také není nouze, zvláště pokud bydlíte mezi partou dalších erasmáků.

Univerzitní kampus Kauno Kolegija

Univerzitní kolej

Příjezd

Cesta do Litvy trvala přibližně 18 hodin. Za dopravní prostředek jsme zvolily autobus firmy Ecolines, který se nám zdál jako méně nákladná varianta (2000 Kč i se zpáteční jízdenkou, no neberte to!). Cesta nám nakonec uběhla rychleji, než jsme předpokládaly, a to i díky příjemnému stewardovi, který se staral o naše pohodlí a zkušeným řidičům, kteří zajišťovali bezpečnou a spolehlivou jízdu. První dojmy ze země byly spíše smíšené. Všude volná rovná krajina, řídká síť vesnic a měst. V polorozpadlých venkovských domech se stále bydlelo a paneláky ve městech připomínaly ještě omšelou šed' z dob socialismu. Po samotném příjezdu do Kaunasu jsme se dozvěděly, že slíbený doprovod na kolej z řad univerzitních studentů nedorazí, neboť všichni záhadně „onemocněli“ (shodou náhod po stejné noční oslavě). Takže nám nezbývalo nic jiného, než se rychle zorientovat a najít si cestu vlastními silami. Kolej jsme nakonec úspěšně objevily, a ihned po příjezdu jsme se ubytovaly.

Praxe

↖ *S dětmi před „Vaiku stotele“*

Celé dva měsíce zahraniční stáže jsme pracovaly pouze v jedné organizaci s názvem „**Vaiku stotele**“ (v překladu „dětská stanice“). Jednalo se o denní centrum, které poskytovalo smysluplné trávení volného času dětem z problémových rodin. Praxe začínala každý den přibližně ve dvě hodiny odpoledne, když děti přicházely ze školy, a končila kolem šesté

večer, kdy si děti vyzvedávali jejich rodiče. Samotná organizace se nacházela v docházkové vzdálenosti od vlakového a autobusového nádraží, které je považováno za rizikovou lokalitu a nejčastějším důvodem přijetí dětí do centra byl alkohol v rodině (který je v Litvě bohužel častý) nebo nedostatek času rodičů na jejich výchovu.

Děti z denního centra

Hlavní náplní odpoledne tráveného s dětmi bylo malování, hraní společenských a karetních her nebo pomáhání s domácími úkoly. Některé děti uměly výborně anglicky (holčička z 5. třídy mluvila dokonce lépe než my) a některé naopak vůbec nerozuměly. Celkově jsme ale s komunikací problém neměly a vždy jsme vše potřebné vyřídily, jak s pomocí dětí, tak s pomocí vedoucí sociální pracovnice, která též dobře komunikovala.

Naše výrobky

V denním centru je zvykem, že se děti podílejí nejlépe na všech denních aktivitách. Takže jsme spolu s dětmi vařily, uklízely a účastnily jsme se všech společných akcí (návštěva bowlingu, cirkusu, dětského parku či výroba keramiky nebo velikonočních ozdob apod.).

Praxe s dětmi se nám líbila, i když obě uznáváme, že byla někdy příliš zdlouhavá a stereotypní. Zároveň nebylo vždy jednoduché přimět děti k činnosti, protože u ničeho dlouho nevydržely a také rozdílný věk dětí (cca od 7 do 13 let) způsoboval, že každého bavilo něco jiného a těžko se nalézala aktivita, která by zaujala všechny. Ale i přesto jsme vděčné, že jsme tuto praxi mohly absolvovat, a považujeme ji za užitečné rozšíření a zpestření našich profesních dovedností.

Společné akce s dětmi

Stravování

Na teplé obědy jsme chodily do univerzitní menzy (hlavní jídlo se vším všudy zde vyjde cca na 2 eura). Také není problém uvařit si v kuchyňce na koleji, kde je k dispozici všechno potřebné nádobí. Potraviny jsou v Litvě víceméně levnější než u nás a kvalita je srovnatelná. Na výběr je zde celá řada supermarketů (Maxima, Norfa, Iki, Rimi, Lidl...) s běžnými i typicky litevskými potravinami. Za vyzkoušení stojí určitě i tradiční litevská kuchyně, ve

kteřé převládají zejména jídla z brambor. Nejznámější jsou tzv. **cepelíny**. Jedná se o velké hutné bramborové šišky, plněné mletým masem nebo tvarohem, polité cibulí a sádlem, které jsou servírované nejčastěji se zakysanou smetanou nebo slaninou. Cepelíny se obvykle podávají dva a nvrch se dozdobí výhonky hrášku. Jedná se o velice chutné a syté jídlo.

Cepelíny

Volný čas

Pobřežní město Jūrmala, Lotyšsko ↗

Nejvíce volného času připadalo na víkendy. V prvních volných dnech byla ovšem taková zima (cca -20°C ve dne), že jsme se zmožily jen na návštěvu historického centra Kaunasu a účastnily jsme se oslav jubilejního výročí litevské nezávislosti v hlavním městě země. Větší výlety jsme podnikly až s příchodem jara a s mírným oteplením. Z litevských památek jsme navštívily zejména vyhlášený **hrad Trakai**, který se nachází v romantické jezerní krajině a neopomenuly jsme ani výpravu na nejvýznamnější poutní místo Litvy-**Horu křížů**, která symbolizuje litevskou národní hrdost a touhu po svobodě.

Také jsme prozkoumaly krásy pobřežního města **Klaipedy** na západě země a trajektem jsme dopluly až k písčitém dunám, které představují unikátní přírodní úkaz Litvy. Spoustu zážitků jsme si odnesly i ze čtyřdenního společného výletu napříč Pobaltím, kdy jsme

měly šanci poznat nejen krásy hlavních měst jednotlivých zemí, ale i odlišnosti nebo podobnosti jejich kultur, a zároveň jsme navštívily i naše spolužáky z JU, kteří byli v těchto zemích také na Erasmu.

Hora křížů

Pláž ve Smiltyne, Klaipeda

Výhodou při cestování po pobaltských zemích je, že všichni studenti mají při předložení isicu automaticky zlevněné jízdné o 50 % na veškerou dopravu, takže výletování tam neleze tolik do peněz.

Litva a Litevci

Litva jako země stojí teprve na prahu svého rozvoje. Evidentní chudoba se tam prolíná se stále se rozvíjející ekonomikou nastartovanou kupředu. Litevci jsou poměrně přívětiví lidé a jsou velice hrdí na svoji zemi, za jejíž nezávislost po staletí bojovali. Zajímavostí také je, že tamní řidiči dodržují tak ukázkově předpisy, že se od nich máme ještě co učit. S mladými Litevci se anglicky dorozumíte

Stoleté výročí litevské nezávislosti, Vilnius

vcelku bez problémů. Se starší generací už je to horší, ti rozumí pouze rusky. Úředním jazykem země je litevština. Jedná se o poměrně složitý jazyk,

který patří mj. mezi nejstarší jazyky na světě, protože dokázal odolat vlivům mísení a zachoval si velmi podobnou strukturu svého zdroje – praindoevropštiny stejně jako sanskrt nebo latina. Vzhledem ke své unikátnosti tedy není žádnému jinému jazyku příbuzný, a to dokonce ani lotyštině, se kterou má jen pár podobných slov. Kromě mezinárodně užívaných slov tudíž Litevcům moc neporozumíte, proto je dobré si pro začátek osvojit pár základních litevských frází, jako je např. „**Labas!**“ (*lābas*, „Ahoj!“), „**Laba diena!**“ (*lāba diana*, „Dobrý den!“), „**Ačiū.**“ (*aču*, „Děkuji.“), „**Prašom.**“ (*prāšom*, „Prosím.“), „**Taip/Ne**“ (*taip/ne*, „Ano/Ne“), „**Visa garo.**“ (*visagāro*, „Nashledanou.“) „**Iki!**“ (*iki*, „Ahoj!, Nashle!“).

↖ *Street art je v Litvě oblíbený* ↘

Finance

Od projektu Erasmus+ jsme dostaly stipendium ve výši 800 euro (cca 20 000 Kč), které nám bohatě postačilo na financování bydlení i jídla. Cestování a další zábavu jsme si hradily víceméně ze svého, ale ani tak jsme nepřišly úplně na mizinu. V Litvě prostě není draho!

Návrat domů

Po návratu domů vás kromě natěšené rodiny, zvědavých přátel a milujícího partnera nečeká nic jiného, než zase samé papírování. Do kanceláře zahraničních vztahů musíte v konkrétním termínu doručit všechny potvrzené dokumenty ze zahraniční organizace, včetně **Learning Agreementu**, **Deníku praxe** a **Potvrzení o vykonané praxi**. Také si musíte nechat praxi uznat na příslušném ústavu a odevzdat požadované písemnosti i svým vedoucím praxe a supervizorům.

Závěr

I když byla stáž místy poměrně náročná (zejména její administrativní část), nemůžeme pochybovat o tom, že ve výsledku předčila naše očekávání. V Litvě jsme zažily mnoho krásných chvil a sdílených okamžiků s ostatními zahraničními studenty, a získaly jsme plno nových zkušeností a dovedností. Také jsme poznaly, jak žijí jiní lidé v nám tak (ne)známé Evropě, a naplno jsme využily všech možností, které nám přináší svobodné a nezávislé cestování. A třebaže se už nikdy do Pobaltí nepodíváme, v hloubi srdce si můžeme být jisté, že nějaký ten kousek každé z nás tam přeci jen zůstal.

↖ „Noc ohňů“, výročí litevské nezávislosti, Vilnius

Zpracovaly: Anežka Kvardová a Jana Ježková, RPBP 2

Termín stáže: 12. 2. 2018 až 13. 4. 2018

České Budějovice, 2018